

Autóbuszokkal vágnak neki az 1500 kilométeres útnak

Rómába tartó megyei hívők

Szerdán a megyéből is elindulnak autóbuszokkal Rómába, hogy részt vehessenek II. János Pál pápa pénteki temetési szertartásán.

– II. János Pál pápa halálának hírére Rómában megindult az SMS-áradat: „Tegyetek ki egy szál égő gyertyát az ablakba!” – írták az emberek egymásnak – adott gyors helyzetjelentést a szegedi Zsilinszkyné Mag Mária, aki több éve Rómában él és dolgozik. – A hívők és a pápa tisztelői most is özönlenek a belvárosba. A buszokat és az autókat már a külvárosban leállítják, csak metróval lehet tovább közlekedni. Naponta a Vatikán felé utazom, de soha nem tapasztalt tömeg használja most a szerelvényeket. Harminc különvonat szállítja a zarándokokat egész Olaszországból a ravatalhoz. A rómaiak nem szeretnék elengedni az egyházfőt, s azt akarják, hogy itt temessék el. Az olasz televízióban csak a megemlékezéssel kapcsolatos műsorokat adnak és nem tartották meg a futballmeccseket sem. A politikusok – tekintettel a pápa állapotára – már csütörtökön befejezték a kampányolást a vasárnapi megyei választások előtt.

A gyászszertartás előtti zarándokútról Szegeden egyelőre csak néhányan érdeklődtek – kaptunk információt a püspökségtől és a plébániáktól. Ellenben a Csongrád megyei hívők közül többen is részt vennének a pápa temetésén.

– Három hét múlva indulunk zarándoklatra Rómába, ahol öt nap alatt bejárjuk a szent helyeket. Az újszegedi templomban viszont fokozott a látogatottság – mondta Kiss Imre püspöki általános helynök, újszegedi plébános.

Miután tegnap délben Walter Veltroni, Róma főpolgármestere bejelentette, hogy a bíborosok döntése szerint pénteken lesz a pápa temetése, a zarándokutak szervezésével is foglalkozó szegedi Dóm Tourist irodájában egyre többen érdeklődnek az utazási lehetőségről – tudtuk meg Nacsa Józsefné ügyvezető igazgatótól.

– A jelentkezők most nem igénylik a római kulturális programokat, csak a gyászszertartásra mennének és jönnének is haza. Eddig főként idősök jelentkeztek, akik együtt szoktak zarándokolni különböző szent helyekre. Szinte mindenki autóbuszal szeretné megtenni az 1500 kilométert Rómaig. Négy- és ötnapos utakat szerveztünk, a buszok Budapestről szerdán délután négy órakor indulnak – tájékoztatott a szervezésről az ügyvezető igazgató.

Az újszegedi plébános, Kiss Imre elmondta, hogy a pápa halála óta lényegesen több hívő látogat el a templomba

Fotó: Schmidt Andrea

A makói fiú nem akar Németországba menni

Tragédiába torkollhat a kiadatás?

Akarata ellenére, ám immár megfellebbezhetetlen bírói döntés alapján visznek vissza hamarosan egy tízesztendős makói kisfiút Németországban élő apjához. Édesanyja továbbra sem nyugszik bele az ítéletbe, a fiú pedig már öngyilkosságot is emleget.

A Németországban tizenkét éve férjhez ment Zombori Krisztina tavaly húsvétkor tért haza szüleihez Makóra, az ünnepekre. A fiatalasszony elmondása szerint férjével a házassága megromlott, s már egy éve külön háztartásban éltek. A gyermekeket azonban lakáskörülményei miatt nem vehette magához, de az apa ezt egyébként is megakadályozta. Az első Makón töltött nap estéjén, a fürdéskor derült ki, hogy a nagyobbik gyermek, Sebastian testén – feltehetőleg fizikai bántalmazásból eredő – sérülések láthatók. Erről orvosi látletlel is készült. Az édesanya szerint férje gyakran bántalmazta a gyerekeket, a férfi ezzel szemben, mint a bírósági eljárás során felvett jegyzőkönyvekből kiderült, azt állította, a sebek nyomai közönséges gyermekbalesetekkel magyarázhatók. Erre vonatkozóan orvosi igazolást is küldött. A férj a kisebbik gyermeket egy rendőrségi kihallgatást követően, krimibe illő módon egyszerűen kocsiba rakta és hazavitte – azóta sem látták Magyarországon. Sőt:

Sebastian azt mondja, nem szeretne visszatérni édesapjához

Fotó: Szabó Imre

alapján. A tortúra a fiút idegileg tartózkodási helye ugyancsak Németország, az apa az ő kiadatását is kérte a hágai egyezmény

különböző hivatalos eljárások, perek során nem tudta elérni, hogy nála maradjhasson.

Nemrégiben véglegesen elutasították az édesanya perújrafelvételi kérelmét, a budapesti tárgyalóteremben pedig tévéstábok forgattak, újságírók jegyzeteltek. Az elutasítás azt jelenti, hogy jogi fordulatra az ügyben számítani már nem lehet: a család egyedül abban bízhat, hogy az ítélet végrehajtását felfüggesztik, mivel – szintén a hágai egyezmény szerint – erre lehetőség van, ha a gyermeket súlyos testi vagy lelki károsodás érné a visszavitel miatt, vagy elviselhetetlen helyzetet teremt a számára. A visszavitt a bíróság megtagadhatja akkor is, ha a gyermek ezt kifejezetten ellenzi. Az édesanya – talán megkésve – ráadásként a nyilvánossághoz fordult: a napokban aláírásgyűjtésbe kezdett Makón a kiadatás megakadályozása érdekében, s abban is bízik, hogy lesznek olyan szimpatizánsai, akik akár arra is készek, hogy körbeállják a házat, ha mégis jönnének Sebastianért.

Az ügy kimenetelét egyelőre nehéz megjósolni. A látszat az, hogy a jog az édesapa oldalán áll, Sebastian viszont, amikor beszélünk vele, határozottan tiltakozott az ellen, hogy visszavigyék hozzá. Azt emlegette, inkább a Marosnak megy, mint hogy visszatérjen Németországba az apjához.

SZABÓ IMRE

TIMÁR KRISZTA

Eszköztelenül

Országos botrány kerekedett tavaly nyáron az egészségügyi dolgozók sztrájkjaiból. Először csak a szegediek szüntették be a munkát, később azonban egyre többen csatlakoztak hozzájuk. Azok az emberek, akik életüket tették arra, hogy másokat meggyógyítsanak, hosszú évek óta felgyülemlett keserűségükben eljutottak odáig, hogy azt mondják: nem segítenek, amíg rajtuk sem segítenek.

Természetesen hetekig másról sem szóltak a híradások, mint a sztrájkokról. És ami talán még fontosabb: központi témává vált az egészségügyi dolgozók helyzete. Hogy mennyi pénzért mennyit kénytelenek dolgozni, ráadásul milyen áldatlan körülmények között.

Aztán egyszer csak csend lett. Hogy pontosan miért, a legtöbben nem is tudják. Sokan úgy gondolták, lelohadt a lelkesedés, a sztrájk éppen a benne résztvevők érdektelensége miatt fulladt kudarcba. Pedig a valóság ennél sokkal szomorúbb. Az orvosok és egészségügyi dolgozók már ott tartanak, hogy saját érdekeik képviselését sem engedhetik meg maguknak. Nem tehetik meg, hogy sztrájkoljanak, mert az aznapi kieső jövedelem is súlyos érvágást jelent a családi kasszájuk. Ezért vettek egyre kevesebben részt az egymást követő demonstrációkon, amelyek így egyre kevésbé érdekelték a közvéleményt is. Ráadásul a kormány elhitette velük, hogy lesz megoldás. Ők pedig, kiszolgáltatott helyzetükben nem tehettek mást, mint bízni ebben és tovább dolgozni. Ugyanúgy, ugyanannyiért.

Közismert tény, hogy ma Magyarországon csak azok sztrájkolnak, akik úgy érzik, ez maradt az egyetlen lehetőségük. Megbénítva egy-egy szolgáltató szektort lépésre kényszeríthetik a döntéshozókat. Csakhogy az egészségügyben sosem lehet teljes munkabeszüntetést tartani. Valakiknek mindig dolgozniuk kell, más-különb en emberéletek kerülhetnek veszélybe. És ezt pontosan tudják azok is, akiknek lehetőségük lenne az egészségügyi helyzetnek javítására. Mint ahogy azt is tudják, hogy ez nagyon-nagyon sok pénzbe kerülne. Így inkább nem tettek semmit, néhány hangzatos ígéretet kivéve, és ezzel számukra meg is oldódott a probléma.

És az orvosok? Nos, ők pedig gazdagodtak egy tapasztalattal. Úgy tűnik, egyetlen eszköz sincs a kezükben, amellyel elérhetnék: megbecsült tagjai legyenek a társadalomnak.

Szeged: bizakodásra okot adó változások

Újabb egészségügyi sztrájk várható

Ismét sztrájkra készülnek az egészségügyi dolgozók, a kormány ugyanis – ígérete ellenére – nem teljesíti a követeléseket. A szakszervezeti vezető szerint mesterséges csendet csinálnak az ágazatban, holott az nagyon nagy bajban van. A szegedi klinikák munkavállalói azonban bizakodnak.

Hosszú ideje nem hallani az egészségügyi dolgozók tavalyi sztrájkorozatának eredményéről. A Szegedről indult, majd országossá fejlődött demonstrációhullám 2004. július elején indult, és a november közepén tartott budapesti, utcai megmozdulással ért véget. A több mint négy hónapig tartó tiltakozás azért fejeződött be, mert az új egészségügyi miniszter tárgyalásokat kezdeményezett a szakszervezet vezetésével.

Azóta öt hónap telt el, az egészségügyi dolgozók helyzete azonban semmit nem változott. Cser Ágnes, az Egészségügyi és Szociális Ágazatokban Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének (EDDSZ) vezetője elmondta: a tárgyalásokon írásban rögzítették követeléseik teljesítési határidejét. A legtöbb már hónapok óta lejárt, mégsem történik semmi.

– A múlt héten írtam levelet az egészségügyi miniszternek, hogy gyorsítsuk fel a tárgyalásokat. Most várom a választ – mondta az érdekképviselői vezető. – A kormány mesterséges csendet

csinál az ágazat körül, holott az nagyon nagy bajban van. Éppen ezért ismét előkészítünk helyi sztrájkokat, a dolgozók ugyanis nagyon elégedetlenkednek.

Szegeden azonban – ahonnan az országos sztrájkhullám indult – bizakodásra okot adó változások történtek. Pető Zoltán egyetemi tanársegéd, a Szegedi Tudományegyetem EDDSZ sztrájkbizottságának tagja elmondta: az új klinikára több műszer – defibrillátor, betegmelegítő és infúziómelegítő – is érkezett, hamarosan elkezdődhet az egyetem legrosszabb állapotban lévő épület-részének, a fül-orr-gégészeti klinika műtőjének felújítása, és 7,5 százalékkal emelkedtek a fizetések is.

– Kezdetnek nem rossz – mondta Pető Zoltán –, de továbbra sincs nagy beruházás, ugyanakkor továbbra is sok a gond az eszközökkel. A tárgyalások azonban befejeződtek az egyetem vezetésével. Azokban a kérdésekben, amelyekben nem sikerült megegyezni, országos szinten döntenek – ha döntenek.

T. K.

A reklámok fóruma

Reklámszakmai napot tartottak tegnap a szponzoráció, mecénatúra, társadalmi felelősségvállalás témakörében a Novotel Szállóban. A rendezvényen – többek között – Szetey András, lapunk főszerkesztője esettanulmányon keresztül mutatta be a helyi média lehetőségeit a szponzorok kiszolgálásában. A Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara Kommunikációs és Reklámklub-

ja, a Magyar Reklámszövetség, valamint a Magyar Közgazdasági Társaság Csongrád Megyei Ifjúsági Bizottságának reklámszakmai napján szó esett – többek között – a vállalatok társadalmi felelősségvállalásáról, a sportról és a márkáról. Az ifjúsági házban megnyílt az elmúlt hét év társadalmi célú reklámjainak kiállítása, mely április 17-éig tekinthető meg.